

mærkninger. Jeg tror ikke, der er nogen Anledning for mig til i øvrigt at komme ind paa Rækken af Enkeltheder, og jeg skal derfor slutte med at takke samtlige ærede Ordførere for den Velvillie, som de har givet Udtryk for overfor Lovforslagets Bestemmelser. Jeg synes, det lover godt for en snarlig Gennemførelse af dem i dette høje Ting.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Gamborg har Ordet for en kort Bemærkning.

Gamborg: Jeg vil til den højtærede Indenrigsminister sige, at man er kun fritaget for Forsikringspligt, naar den tilfældige Medhjælp er „tilfældig og af ganske forbigaaende Art“; og det er gennem Arbejderforsikrings-Raadets Fortolkninger blevet til, at man i Virkeligheden altid har Forsikringspligt. Saaledes ligger det reelt. Den højtærede Minister har Ret i, at jeg slet ikke har været tilfreds med den Ordning af Forsikringen af tilfældig Medhjælp, vi har haft. Det er rigtigt, og det har vi talt om flere Gange. Men som Forholdet nu ligger, synes jeg, det er urimeligt at forandre det som nu foreslaaet. Thi det er saaledes, at saa snart en Familie har en Husassistent og som Følge deraf Forsikringspligt, har den sin tilfældige Medhjælp gratis forsikret, saa der er ikke Grund til at gøre noget; og for den øvrige tilfældige Medhjælps Vedkommende ligger Forholdet saaledes, at hvis vi giver det helt fri, som det er foreslaaet her, mister man enhver Kontrol med, om en Familie er forsikringspligtig eller ej, og det staaar hverken Staten eller Forsikringsselskaberne eller Borgerne i Almindelighed sig ved.

L. D. Rasmussen: Den højtærede Minister har Ret i, at man endnu savner Materiale med Hensyn til Erhvervs sygdomme. Man havde det ikke i 1916, man har det heller ikke nu 7 Aar efter. Det maa derfor være nødvendigt at gøre en Begyndelse for at kunne skaffe og skabe Materiale, og det er jo det, der er Hensigten. Jeg synes derfor, vi bør gøre Begyndelsen nu, saa kan vi senere foretage de Ændringer, som er nødvendige for at faa fast Bund under Fødderne. Der har jo været forskellige andre Omraader, hvor man ikke har haft tilstrækkeligt Materiale, da man vedtog en Lovbestemmelse, men man har gjort det alligevel og senere skaffet sig Materiale. Maa jeg saa sige til den højtærede Minister med

Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt De samvirkende Fagforbund skal indstille paa Landarbejdernes Vegne i Stedet for Sygekassenævnet, at i 1916 tilhørte Landarbejderforbundet endnu ikke De samvirkende Fagforbund, men nu gør det det, og jeg synes derfor, det vilde være paa sin Plads, at De samvirkende Fagforbund repræsenterede Landarbejderforbundet, ligesom de repræsenterer alle andre Arbejdere. Sygekassenævnet repræsenterer jo ikke specielt Landarbejderne, derom er der slet ikke Tale. Derimod repræsenterer De samvirkende Fagforbund virkelig Landarbejderne, selv om disse endnu ikke alle er Medlemmer af Landarbejderforbundet.

De Betragtninger, den højtærede Minister gjorde gældende med Hensyn til de fastsatte Maksima, undrer mig noget. Den højtærede Minister kom slet ikke ind paa mine Grundbetragtninger om de 800 Kr. fra 1898, som blev staaende indtil 1914, og det unaturlige og urimelige deri. Det vilde være rigtigere at betragte som Udgangspunkt de 1 200 Kr. i 1914, da Prisniveauet var normalt, i Stedet for at sige, at der i 1916 blev gennemført 1 200 Kr. Men hvis man nu endelig vil det, maa jeg gøre opmærksom paa, at i 1916 var Prisniveauet steget med 36 pCt., og i Øjeblikket ligger det 104 pCt. højere, end det gjorde i 1914. Som Følge deraf passer 1 800 Kr. i hvert Fald ikke. 2 000 Kr. vilde passe nærmere; men ud fra den Betragtning, jeg gjorde gældende i min første Tale, vilde jeg dog finde det naturlige at blive staaende ved de 2 400 Kr.

Til det ærede Medlem Hr. Gamborg vil jeg sige, at det er selvfølgelig rigtigt, at der i enhver Forretning, saavel en Forsikringsforretning som en hvilken som helst anden, kan være stor Forskel paa de forskellige Aars Udgifter og Indtægter. Men det, jeg har holdt mig til, er det, at i Aarene 1917—20 er der af Præmiebeløbet for de gensidige Selskaber anvendt 71 pCt. til Skadeserstatninger, medens der for Aktieselskaber kun er anvendt 40 pCt. Det er de Tal, jeg har regnet med. Selvfølgelig skal man ikke slaa sig til Taals med, at naar blot man staaar i et gensidigt Selskab, er alt, som det skal være, thi disse smaa Selskaber kan jo faa store Vanskeligheder, naar der opstaaar Katastrofer. Derfor har jeg heller ikke anbefalet de gensidige Selskaber som noget, man bør blive staaende ved, men anbefalet, at Staten selv overtager al lovpåligtig Forsikring, thi den kan dog vel ikke røkkes af saadanne Katastrofer. Det er det, jeg betragter som det væsentlige, at Samfundet, Staten overtager al lovpåligtig